Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	8C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1112211187
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Otília Doláková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2017:1112211187.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou v právnej veci žalobcu: H. B., Z. Z. Č.. XXX, XXX XX Z., zastúpený právnym zástupcom: JUDr. Ľuboš Pejhovský, advokát, Jakubovo námestie č. 9, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o žalobe žalobcu o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 000 eur ako nemajetkovú ujmu, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamieta.

Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca zastúpený právnym zástupcom sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13. 04. 2012 domáhal proti žalovanému zaplatenia náhrady škody vo forme ušlého zisku vo výške 100 000 eur a náhrady trov konania, a to podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

2.Počas konania na pojednávaní dňa 19. 03. 2013, čl. 75, právny zástupca žalobcu uviedol, že touto žalobou sa konkrétne domáha náhrady skutočnej škody vo výške 2 138, 66 eur, ktorú tvoria trovy, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s exekučným konaním vedenom na Okresnom súde v Komárne pod č. k. 9Er 55/2009. Domáhal sa ďalej náhrady ušlého zisku vo výške 23 800 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 16 885 eur. Vo zvyšnej časti žaloby 57 176, 34 eur zobral žalobu späť. Žalovaný dňa 26. 02. 2015 na pojednávaní súhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti, čl. 264, a náhradu trov konania si neuplatnil. Súd preto konanie o návrhu v časti 57 176, 34 eur zastavil, a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čl. 264.

3. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16. 02. 2015, čl. 249, na zmenu žaloby v časti petitu, súd na pojednávaní dňa 26. 02. 2015, čl. 263, 265, pripustil tento návrh na zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 059, 08 titulom skutočnej škody, sumu 85 940, 92 eur titulom ušlého zisku a sumu 12 000 eur titulom nemajetkovej ujmy, spolu tak 100 000 eur, sumu 1 466, 95 eur ako náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody, a náhradu trov konania.

4. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III č. k. 22 Cb 35/2005 sa ako žalobca žalobou podanou dňa 16. 12. 2004 domáhal proti žalovanému spoločnosti Levické mliekarne, a. s., Júrska cesta č. 2, 934 01 Levice, zaplatenia sumy 116 486, 40.- Sk (3 866, 64 eur). Okresný súd Bratislava III dňa 18. 04. 2006 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť

žalobcovi sumu 115 315.- Sk (3 827, 76 eur) s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Rozsudok bol dňa 29. 05. 2006 doručený právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. Fridrichovi a dňa 26. 05. 2006 právnej zástupkyni žalovaného JUDr. Ivete Bračokovej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. 06. 2006, právoplatnosť rozsudku súd vyznačil dňa 19. 06. 2006. Dňa 24. 07. 2006 žalovaný už zastúpený ďalším právnym zástupcom JUDr. Fogašom, po opätovnom doručení prvostupňového rozsudku aj ďalšiemu právnemu zástupcovi, podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania žalovaného, ktoré odvolací súd akceptoval ako riadne a včas podané, prvostupňové rozhodnutie súdu rozsudkom č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania. Žalobca proti tomuto odvolaciemu rozsudku podal dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 4 Obdo 25/2007 zo dňa 06. 08. 2008 zamietol. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 303/2009 - 49 zo dňa 10. 12. 2009 bol tento rozsudok dovolacieho súdu zrušený a vec vrátená Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Následne Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo februári 2009 na základe návrhu žalovaného spoločnosti Levické mliekarne, a. s. (oprávnený) sa začala exekútorkou JUDr. Annou Cibulkovou exekúcia voči žalobcovi (povinnému) o vymoženie sumy 3 488, 22 eur. Na Okresnom súde v Komárne bolo exekučné konanie vedené pod č. k. 9Er 55/2009. Exekučným titulom, ktorý predložil oprávnený bolo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, právoplatné dňa 12. 04. 2007, ktorým bolo v napadnutej zaväzujúcej časti zmenené prvostupňové rozhodnutie tak, že súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania vo výške 82 393.- Sk a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22 693.- Sk. Žalobca ako povinný v tomto exekučnom konaní podal návrh o odklad výkonu rozhodnutia. Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011, odklad exekúcie nepovolil, exekúciu zastavil a zaviazal žalobcu ako povinného zaplatiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 48, 34 eur (opravným uznesením bola výška trov exekúcie opravená na 54, 98 eur) do 5 dní od právoplatnosti uznesenia. Na základe odvolania žalobcu voči tomuto rozhodnutiu proti výroku o trovách konania, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15 CoE 309/2011 - 165 zo dňa 30. 11. 2011 potvrdil žalobcom napadnuté uznesenie Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 55/2009 zo dňa 20. 04. 2011. Na základe podnetu žalobcu, Generálny prokurátor SR podal dňa 02. 07. 2012 proti uzneseniu Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 vo výroku o trovách konania, mimoriadne dovolanie. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5 M Cdo 14/2012 zo dňa 11. 08. 2014 zrušil uznesenie Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. 11. 2011, vo výroku o trovách konania, a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu v Komárne na ďalšie konanie. Následne Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 214 zo dňa 30. 12. 2014, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 79, 58 eur. Žalobca tak bol od februára 2007 do novembra 2011 v postavení povinného a bol obeťou nezákonného rozhodnutia súdu, kedy v dôsledku tohto súdneho sporu a následnej exekúcie, stratil možnosť podnikať ako poľnohospodár a živiť sa vlastnou prácou. Dňa 08. 06. 2010 ukončil i živnostenské podnikanie (mal malé stádo, asi 10 kráv dojníc, a k tomu i potrebnú technológiu). Mal exekučne zablokovaný celý majetok a bankové účty. Pod vplyvom dlhotrvajúceho stresu dňa 28. 12. 2009 so svojím vozidlom havaroval a utrpel ťažké zranenia so zdravotnými následkami (žalobca bol hospitalizovaný a operovaný). Žalobca s titulom nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007 domáhal náhrady škody vo výške 100 000 eur ako ušlý zisk . Žalobca sa žiadosťou zo dňa 21. 03. 2011, doručenou na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 29. 04. 2011, domáhal predbežného prejednania jeho nároku na náhradu škodu, čl. 11. V žiadosti uviedol výšku nemajetkovej ujmy 12 000 eur a to titulom nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007 a následného exekučného konania vedeného na Okresnom súde v Komárne pod č. k. 9Er 55/2009. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 24. 10. 2011 tejto žiadosti nevyhovelo z dôvodu nepreukázania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Žalobca počas konania, žiadosťou zo dňa 23. 07. 2012 opakovane požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak žalovaný na túto žiadosť nereagoval.

5. Po pripustení návrhu právneho zástupcu žalobcu na zmenu žaloby na pojednávaní dňa 26. 02. 2015, čl. 263, 265, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádzal, že suma 2 059, 08 predstavuje

skutočnú škodu, ktorá vznikla žalobcovi tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Komárne mu vznikli trovy. Žalobcu mala v exekučnom konaní zastupovať advokátka JUDr. Jana Kompišová (v uvedenom čase J.), a to na základe ústnej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci s dohodnutou tarifnou odmenou. Žalobca však neuviedol kedy a akú sumu, prípadne akým spôsobom jeho právnej zástupkyni v exekučnom konaní zaplatil. Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 214 zo dňa 30. 12. 2014, čl. 257, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 79, 58 eur. Tieto trovy boli žalobcovi spoločnosťou Levické mliekarne, a. s. zaplatené niekedy vo februári 2015, presný dátum neuviedol. Keďže celkové trovy, ktoré žalobca musel vynaložiť na toto exekučné konanie predstavovali sumu 2 138, 66 eur, domáha sa žalobca náhrady škody vo výške rozdielu medzi sumou 2 138, 66 eur a sumou 79, 58 eur, čo predstavuje sumu 2 059, 08 eur. Tento nárok si žalobca uplatnil titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým podľa názoru žalobcu je rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007. Druhým nezákonným rozhodnutím, ktorým žalobcovi vznikla táto škoda je uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. 11. 2011, vo výroku o trovách konania, ktoré Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5 M Cdo 14/2012 zo dňa 11. 08. 2014 zrušil, vrátane uznesenia Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011 a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu v Komárne na ďalšie konanie. Žalovaný v tejto časti žaloby nenamietal existenciu nezákonného rozhodnutia. Namietal, že žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonnými rozhodnutiami. Žalobca počas konania nepreukázal žiadnym spôsobom, žiadnymi listinnými dôkazmi, že náklady v takejto sume mu v súvislosti s exekučným konaním skutočne vznikli. Žalobcovi v exekučnom konaní bola priznaná uznesením Okresného súdu v Komárne zo dňa 30. 12. 2014, čl. 25 náhrada trov konania vo výške 79, 58 eur (súd oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 79, 58 eur). Ak by si žalobca v tomto exekučnom konaní uplatnil ďalšie trovy konania, ktoré mu mali vzniknúť, tak by mu ich exekučný súd určite priznal. Žalovaný v tejto časti žaloby poukazoval na to, že žalobca žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 21. 03. 2011 si tento nárok neuplatnil. Neuplatnil si ho ani doplnením tejto žiadosti dňa 16. 09. 2011. Do momentu podania žaloby na súd, žalobca si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody tento nárok u žalovaného neuplatnil. Žalobca dňa 23. 07. 2012 doručil žalovanému podanie, v ktorom sa opakovane domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, pričom sa odvolával na prvú žiadosť zo dňa 21. 03. 2011. V tomto podaní žalobca uviedol, že sa domáha sumy 100 000 eur, však túto sumu žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Žalobca bol vyzvaný na doplnenie tohto podania, avšak žalobca doručil žalovanému rovnaké podanie. Preto žalovaný žalobcovi listom zo dňa 11. 12. 2012 oznámil, že sa touto jeho druhou žiadosťou nebude zaoberať, pretože žalobca mu neposkytoval súčinnosť, aby bolo zrejmé čoho sa žalobca vôbec domáha.

6. Ďalej po pripustení návrhu právneho zástupcu žalobcu na zmenu žaloby, žalobca uvádzal, že suma 85 940, 92 eur predstavuje ušlý zisk, ktorého sa žalobca domáha titulom nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007. Keďže žalobca už s odstupom času nemá dostatočné účtovné doklady, nevedel detailnejšie vyčísliť a odôvodniť jeho výšku. Žalovaný pri tomto nároku nerozporoval existenciu nezákonného rozhodnutia, rozporoval však jeho vznik a príčinnú súvislosť medzi prípadným jeho vznikom a nezákonným rozhodnutím. Suma 12 000 eur , ktorej sa ďalej žalobca domáhal titulom nemajetkovej ujmy, je podľa žalobcu primeraná dobe trvania protiprávnosti celej veci, neistote, ktorú musel žalobca počas celej doby znášať, a dôsledkom v jeho súkromnom i podnikateľskom živote, ktoré pod vplyvom celej situácie v živote žalobcu nastali. Žalovaný i pri tomto nároku nerozporoval existenciu nezákonného rozhodnutia, rozporoval však jeho vznik a príčinnú súvislosť medzi prípadným jeho vznikom a nezákonným rozhodnutím.

7.Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 12. 06. 2012, čl. 20. V tomto vyjadrení vychádzajúc zo žaloby, namietal, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. je predpokladom uplatnenia nároku na náhradu škody na súde predbežné prerokovanie nároku na príslušnom orgáne na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. A až v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody žiadateľa, môže sa poškodený domáhať uspokojenia svojho uplatneného nároku na súde. Žalobca požiadal ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - nemajetkovej ujmy vo výške 12 000 eur. Náhrada škody, ušlého zisku, tak ako si to žalobca uplatnil v samotnej žalobe, nebola predmetom tejto žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ani predmetom žiadneho iného podania žalobcu.

Preto žalobcom uplatnený nárok v tomto súdnom nebol predbežne prerokovaný a nie je tak možné sa ho domáhať v konaní pred súdom. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nepreukázal vznik škody v rozsahu v akom si škodu uplatnil. Žalobca tvrdenia o priemernej ročnej produkcii 20 000 eur za rok, nepreukázal žiadnymi relevantnými dokladmi, o to viac, že zo žaloby ani nie je jasné čo uvedená suma 20 000 eur má predstavovať (napr. hodnotu ročne vyprodukované tovaru dodávaného žalobcom na trh, čistý ročný zisk z podnikateľskej činnosti, ročný obrat, iný účtovný údaj). Žalobca ani neuviedol obdobie, za ktoré mal takúto priemernú ročnú produkciu dosahovať, a teda, či je tento údaj vôbec relevantný vo vzťahu k obdobiu trvania namietaného nezákonného rozhodnutia a exekučného konania. Ďalej žalovaný namietal, že medzi žalobcom namietaným nezákonným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a vznikom uplatnenej škody nie je daná príčinná súvislosť. Žalobca v žalobe žiadnym spôsobom nepreukázal, že práve namietané nezákonné rozhodnutie súdu bolo dôvodom, pre ktorý sa výrazne znížil jeho príjem, zhoršili sa mu podmienky pre vykonávanie podnikateľskej činnosti až tak, že bol v strate. Žalovaný rozporoval i obdobie, kedy malo dôjsť u žalobcu ku škode, pretože k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie došlo dňa 30. 03. 2009, teda od tohto dňa mohla exekúciu vykonávajúca exekútorka JUDr. Anna Cibulková vykonávať príslušné opatrenia na zabezpečenie nároku oprávneného v exekúcii, a teda aj zasiahnuť do dispozičných práv žalobcu k jeho majetku, v dôsledku čoho mal žalobca utrpieť škodu. žalobca si však potenciálny ušlý zisk uplatňuje od vydania nezákonného rozhodnutia vo februári 2007, teda aj v čase kedy exekúcia ešte neprebiehala. Po skonkretizovaní žalobcom v žalobe pôvodne žalovanej škody vo výške 100 00 eur, na pojednávaní dňa 19. 03. 2013, žalovaný uvádzal, že i skonkretizovaný nárok je nedôvodný a nepreukázaný v časti vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom samotnej škody a nezákonným rozhodnutím označeným žalobcom. Počas konania žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 04. 05. 2015, čl. 275, uvádzal, že podaním zo dňa 23. 07. 201, doručeným žalovanému dňa 13. 08. 2012, požiadal žalobca o opakované predbežné prerokovanie nároku na satisfakciu, či už v podobe priamej škody alebo ušlého zisku, ako aj nemajetkovej ujmy. Z tejto žiadosti nebolo možné vyvodiť akého druhu škody a v akej výške sa žalobca touto žiadosťou domáha predbežne prerokovať. Preto listom zo dňa 21. 08. 2012 žalovaný vyzval žalobcu, aby toto svoje podanie doplnil, ak ním žiada o predbežné prerokovanie iného nároku ako žiadosťou zo dňa 21. 03. 2011. Dňa 31. 08. 2012 bolo žalovanému doručené úplne rovnaké podanie ako dňa 13. 08. 2012 (podanie zo dňa 23. 07. 2012), bez uvedenia akýchkoľvek nových skutočností alebo reakcie na výzvu na doplnenie predchádzajúceho podania. Keďže žalobca neposkytol žalovanému súčinnosť, žalovaný sa ďalej touto žiadosťou nezaoberal. Preto nárok na náhradu skutočnej škody vo výške 2 059, 08 eur a nárok na náhradu ušlého zisku vo výške 85 940, 92 eur, nebol predbežne prerokovaný u žalovaného podľa ustanovenia § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., preto s poukazom na ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné sa ich domáhať v tomto súdnom konaní. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, ktorý je podľa žalobcu nezákonným rozhodnutím, bol zrušený Najvyšším súdom SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. plynie premlčacia trojročná lehota odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie. Zrušujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bolo žalobcovi doručené najneskôr 23. 11. 2010, teda trojročná premlčacia lehota skončila 23. 11. 2013. Žalobca si nároky na náhradu skutočnej škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy, uplatnil až počas tohto súdneho konania v podaní doručenom súdu dňa 16. 02. 2015, kedy požiadal i o zmenu žaloby v časti petitu a súd na pojednávaní dňa 26. 02. 2015 tomuto návrhu na zmenu žaloby vyhovel, teda po premlčacej lehote.

8.Súd vykonal v tejto veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými obomi stranami, výsluchom žalobcu na dožiadanom súde Okresnom súde v Komárne, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise Okresného súdu Bratislava III č. k. 22Cb 35/2005, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania, po ustálení skutkového stavu veci, a po posúdení právnej argumentácie oboch strán, ustálil nasledovné.

10. Na Okresnom súde Bratislava III v konaní č. k. 22 Cb 35/2005 sa žalobca žalobou podanou dňa 16. 12. 2004 domáhal proti žalovanému spoločnosti Levické mliekárne a. s., Júrska cesta č. 2, 934 01 Levice, zaplatenia sumy 116 486, 40.- Sk s príslušenstvom.

11. Okresný súd Bratislava III rozhodol rozsudkom č. k. 22Cb 35/2005 - 175 zo dňa 18. 04. 2006 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 115 315.- Sk spolu s príslušenstvom a vo zvyšku súd žalobu zamietol, čl. 166. Rozsudok bol dňa 29. 05. 2006 doručený právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. Fridrichovi a dňa 26. 05. 2006 právnej zástupkyni žalovaného JUDr. Ivete Bračokovej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. 06. 2006. Právoplatnosť súd vyznačil dňa 19. 06. 2006.

12. Dňa 24. 07. 2006 žalovaný už zastúpený ďalším právnym zástupcom JUDr. Fogašom, po opätovnom doručení prvostupňového rozsudku aj ďalšiemu právnemu zástupcovi, podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania žalovaného, ktoré odvolací súd akceptoval ako riadne a včas podané, čo žalobca namieta, prvostupňové rozhodnutie súdu rozsudkom č. k. 1Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 v napadnutej zaväzujúcej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania vo výške 82 393.- Sk a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22 693.- Sk, čl. 177. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 04. 2007.

13.Žalobca proti tomuto odvolaciemu rozsudku podal dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 4 Obdo 25/2007 zo dňa 06. 08. 2008 zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, čl. 180. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 09. 2008.

14. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 303/2009 - 49 zo dňa 10. 12. 2009 bol tento rozsudok dovolacieho súdu zrušený a vec vrátená Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie, čl. 183, 99.

15.Následne Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010.

16. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1Cob 422/2010 - 418 zo dňa 19. 01. 2011, čl. 198, odvolanie žalovaného odmietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 400, 75 eur a náhradu trov dovolacieho konania vo výške 2 038, 01 eur. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 02. 2011 a vykonateľnosť dňa 27. 02. 2011.

17. Vo februári 2009 na základe návrhu žalovaného spoločnosti Levické mliekarne, a. s. (oprávnený) sa začala exekútorkou JUDr. Annou Cibulkovou exekúcia voči žalobcovi (povinnému) o vymoženie sumy 3 488, 22 eur. Na Okresnom súde v Komárne bolo exekučné konanie vedené pod č. k. 9Er 55/2009. Exekučným titulom, ktorý predložil oprávnený bolo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, právoplatné dňa 12. 04. 2007, ktorým bolo v napadnutej zaväzujúcej časti zmenené prvostupňové rozhodnutie tak, že súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania vo výške 82 393.- Sk a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22 693.- Sk.

18. Okresný sú v Komárne vydal dňa 30. 03. 2009 poverenie na vykonanie exekúcie a vymožením pohľadávky poveril súdnu exekútorku JUDr. Annu Cibulkovú.

19. Žalobca ako povinný v tomto exekučnom konaní podal návrh o odklad výkonu rozhodnutia. Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011, odklad exekúcie nepovolil a exekúciu zastavil. Súčasne zaviazal žalobcu ako povinného zaplatiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 48, 34 eur (opravným uznesením bola výška trov exekúcie opravená na 54, 98 eur) do 5 dní od právoplatnosti uznesenia.

20. Na základe odvolania žalobcu voči tomuto rozhodnutiu proti výroku o trovách konania, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15 CoE 309/2011 - 165 zo dňa 30. 11. 2011 potvrdil žalobcom napadnuté uznesenie Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 55/2009 zo dňa 20. 04. 2011.

21. Na základe podnetu žalobcu, Generálny prokurátor SR podal dňa 02. 07. 2012 proti uzneseniu Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 vo výroku o trovách konania, mimoriadne dovolanie, čl. 53.

22. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5 M Cdo 14/2012 zo dňa 11. 08. 2014 zrušil uznesenie Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. 11. 2011, vo výroku o trovách konania, a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu v Komárne na ďalšie konanie, čl. 260.

23. Následne Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 214 zo dňa 30. 12. 2014, čl. 257, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 79, 58 eur.

24. Žalobca sa prvou žiadosťou zo dňa 21. 03. 2011, doručenou na Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 29. 04. 2011, domáhal predbežného prejednania jeho nároku na náhradu škodu, čl. 11. V žiadosti uviedol, že sa domáha nemajetkovej ujmy 12 000 eur a to titulom nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007 a následného exekučného konania vedeného na Okresnom súde v Komárne pod č. k. 9Er 55/2009. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 24. 10. 2011 tejto žiadosti nevyhovelo z dôvodu nepreukázania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, čl. 9. Z tejto žiadosti jednoznačne vyplýva, že žalobca sa v nej domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12 000 eur titulom nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 329/2006 zo dňa 22. 02. 2007 a následného exekučného konania vedeného na Okresnom súde v Komárne pod č. k. 9Er 55/2009, kde toto nezákonné rozhodnutie bolo exekučným titulom.

25. Žalobca druhou žiadosťou (žalovaný ju označuje ako podanie) zo dňa 23. 07. 2012 opakovane požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, čl. 58. Z obsahu tejto žiadosti vyplýva, že sa opakovane domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody odvolávajúc sa na prvú žiadosť zo dňa 21. 03. 2011. V tejto žiadosti žalobca uviedol, že sa domáha škody vo výške 100 000 eur, však túto sumu žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Žalobca bol vyzvaný žalovaným na doplnenie tejto žiadosti, avšak žalobca následne doručil žalovanému identické podanie ako druhá žiadosť, pričom v tomto podaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. Preto žalovaný žalobcovi listom zo dňa 11. 12. 2012 oznámil, že sa touto jeho druhou žiadosťou nebude zaoberať, pretože žalobca mu neposkytoval súčinnosť, aby bolo zo žiadosti jasné čoho sa žalobca vôbec domáha.

26. Predmetnou žalobou sa žalobca domáha proti žalovanému zaplatenia sumy 2 059, 08 eur. Táto suma podľa žalobcu predstavuje skutočnú škodu, ktorá vznikla žalobcovi tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Komárne pod č. k. 9 Er 55/2009, kde bol povinným na základe exekučného titulu, ktorý je podľa žalobcu nezákonným rozhodnutím, mu vznikli trovy konania. Právnym titulom, na základe ktorého sa žalobca domáha tejto škody je podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nezákonné rozhodnutie, ktorým je podľa žalobcu rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, právoplatné dňa 12. 04. 2007, ktoré bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Ďalším nezákonným rozhodnutím, ktorým žalobcovi vznikla táto škoda, je podľa žalobcu právoplatné uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. 11. 2011, vo výroku o trovách konania, ktoré Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5 M Cdo 14/2012 zo dňa 11. 08. 2014 zrušil, vrátane uznesenia Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 - 135 zo dňa 20. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011, a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu v Komárne na ďalšie konanie. Žalovaný pri tomto nároku existenciu nezákonných rozhodnutí nerozporoval. Žalovaný počas konania pri tomto nároku na náhradu škody namietal, že tento nárok nebol podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. predbežne u žalovaného prerokovaný, pretože žalobca si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 21. 03. 2011 tento nárok neuplatnil, neuplatnil si ho ani doplnením tejto žiadosti dňa 16. 09. 2011. Podľa žalovaného si žalobca predmetný nárok neuplatnil ani žiadosťou (podaním) zo dňa 23. 07. 2012, v ktorom síce uviedol, že sa domáha sumy 100 000 eur, však túto sumu žiadnym spôsobom nešpecifikoval, a to ani po výzve na jej doplnenie. Keďže žalobca na základe výzvy žalovaného túto žiadosť nedoplnil, nebolo podľa žalovaného zrejmé čoho sa domáha (druh škody, výška, titul), preto žalovaný žalobcovi listom zo dňa 11. 12. 2012 oznámil, že sa touto jeho druhou žiadosťou nebude zaoberať. Keďže podľa žalovaného predpokladom uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. na súde je v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 tohto zákona predbežné prerokovanie

nároku na príslušnom orgáne na základe písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, a tento predpoklad pri tomto nároku nebol splnený, nemôže sa žalobca podľa ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z .z domáhať jeho uspokojenia na súde a súd by mal tak konanie zastaviť, keďže nie je splnená procesná podmienka konania. Súd túto námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd súhlasí s argumentom žalovaného, že žalobca si predmetný nárok na náhradu škody žiadosťou zo dňa 21. 03. 2011 neuplatnil, dokonca si ho neuplatnil ani doplnením tejto žiadosti dňa 16. 09. 2011. Avšak súd po oboznámení sa s obsahom žiadosti žalobcu zo dňa 23. 07. 2012 a obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení žalobcu v tomto konaní, má za to, že aj keď skutočne veľmi všeobecne a neurčito, ale predmetný nárok si uplatnil práve touto všeobecnou žiadosťou (podaním) zo dňa 23. 07. 2012. Je pravdou, že žalobca v tejto žiadosti uviedol, že sa domáha sumy 100 000 eur, ktorú detailným spôsobom skutočne nešpecifikoval, a to ani po výzve na jej doplnenie, avšak iné ustálenie tejto žiadosti sa javí súdu ako príliš formalistické a obchádzajúce účel samotného zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca výšku svojho nároku odôvodňoval tým, že Okresný súd v Komárne uznesením č. k. 9Er 55/2009 - 214 zo dňa 30. 12. 2014, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 79, 58 eur. Tieto trovy boli žalobcovi spoločnosťou Levické mliekarne, a. s. zaplatené niekedy vo februári 2015, presný dátum žalobca neuviedol. Keďže celkové trovy, ktoré žalobca musel vynaložiť na toto exekučné konanie predstavovali sumu 2 138, 66 eur, domáhal sa žalobca náhrady škody vo výške rozdielu medzi sumou 2 138, 66 eur a sumou 79, 58 eur, čo predstavuje sumu 2 059, 08 eur. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonnými rozhodnutiami. Žalobcu mala v exekučnom konaní zastupovať advokátka JUDr. Jana Kompišová (v uvedenom čase Fridrichová), a to na základe ústnej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci s dohodnutou tarifnou odmenou. Súd má za to, že námietka žalovaného o nepreukázaní vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi prípadnou škodou a nezákonnými rozhodnutiami je dôvodná. Žalobca skutočne ústnu dohodu s jeho právnou zástupkyňou, ktorá ho zastupovala v exekučnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, nepreukázal ich prípadnú dohodu týkajúcu sa odmeny za poskytnutú prácnu pomoc, nepreukázal ani, či a ak áno v akej výške odmenu jeho právnej zástupkyni skutočne zaplatil. Žalovaný ďalej namietal, že tento nárok si žalobca uplatnil až 16. 02. 2015, kedy požiadal o pripustenie zmeny žaloby, vrátane petitu, alebo až dňa 26. 02. 2015, kedy súd tento návrh na zmenu žaloby pripustil, teda po zákonnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá podľa žalovaného skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Podľa názoru súdu, titulom predmetného uplatneného nároku sú vlastne dve nezákonné rozhodnutia, ktoré však spolu súvisia. Prvým je nezákonné rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a druhým je samotné nezákonné exekučné rozhodnutie. Keďže však predmetný nárok predstavuje náhradu skutočnej škody, ktorá vznikla žalobcovi rozhodovaním exekučných súdov o trovách konania, má súd za to, že smerodajné, pre určenie plynutia začiatku premlčacej doby je rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 5 M Cdo 14/2012 zo dňa 11. 08. 2014, ktorým sa zrušilo právoplatné uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 CoE 309/2011 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. 11. 2011 a uznesenie Okresného súdu v Komárne č. k. 9Er 555/2009 zo dňa 20. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 05. 2011, obe vo výroku o trovách konania, a vec v rozsahu zrušenia sa vrátila Okresnému súdu v Komárne na ďalšie konanie. Keďže žalobca neuviedol, a z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise súd nezistil, kedy bolo toto zrušujúce rozhodnutie doručené právnej zástupkyni žalobcu, súd predpokladá, že najneskôr od 01. 09. 2014 (rozhodnutie vydané dňa 11. 08. 2014, pripočítanie času na doručenie) začala plynúť premlčacia lehota podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Aj keby sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že premlčacia lehota skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010, má súd za to, že predmetný nárok, tak ako to vyššie odôvodnil bol uplatnený žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody žiadosťou zo dňa 23. 07. 2012, a žalobou na súde ešte skôr dňa 13. 04. 2012, teda v zákonnej trojročnej lehote. I napriek tomu, že súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného o premlčaní nároku a neprerokovaní nároku na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného, súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu dôvodnosti námietky žalovaného a nepreukázaní vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi prípadne vzniknutou škodou a nezákonnými rozhodnutiami.

27. Žalobca sa ďalej domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 85 940, 92 eur, ktorá predstavuje ušlý zisk. Právnym titulom, na základe ktorého sa žalobca domáha tejto škody je podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nezákonné rozhodnutie, ktorým je podľa žalobcu rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, právoplatné dňa 12. 04. 2007, ktoré bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Žalovaný existenciu nezákonného rozhodnutia nespochybňoval. Žalovaný rovnako ako pri nároku žalobcu na náhradu skutočnej škody, i s rovnakou argumentáciou, namietal, že tento nárok nebol predbežné prerokovaný u žalovaného (bod 26 rozsudku). Súd rovnako ako pri predchádzajúcom nároku (bod 26 rozsudku, i s rovnakým právnym posúdením) vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú. Žalovaný ďalej namietal (rovnako ako v bode 26 rozsudku), že tento nárok si žalobca uplatnil až 16. 02. 2015, kedy požiadal o pripustenie zmeny žaloby, alebo až dňa 26. 02. 2015, kedy súd tento návrh na zmenu žaloby pripustil, teda po zákonnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá podľa žalovaného skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že premlčacia lehota skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Súd má však za to, že predmetný nárok, tak ako to vyššie odôvodnil (bod 26 rozsudku) bol uplatnený žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody žiadosťou zo dňa 23. 07. 2012, a žalobou na súde ešte skôr dňa 13. 04. 2012, teda v zákonnej trojročnej lehote. I napriek tomu, že súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného o premlčaní nároku a neprerokovaní nároku na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného, súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu dôvodnosti námietky žalovaného a nepreukázaní vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi prípadne vzniknutou škodou a nezákonnými rozhodnutiami. Žalobca počas celého konania neuniesol bremeno tvrdenia i dokazovania, že mu škoda v tejto forme a výške vznikla, a že vznikla v dôsledku existencie nezákonného rozhodnutia. Žalobca síce počas konania uvádzal, že dôsledkom nezákonného rozhodnutia utrpel stratu v podnikaní, že nakoniec i prestal podnikať (dňa 08. 06. 2010), avšak tieto svoje veľmi všeobecné a neurčité tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal.

28. Žalobca sa ďalej domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12 000 eur. Žalobca uvádzal, že vymáhaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná dobe trvania protiprávnosti celej veci, neistote, ktorú musel žalobca počas celej doby znášať, a dôsledkom v jeho súkromnom i podnikateľskom živote, ktoré pod vplyvom celej situácie v živote žalobcu nastali. Právnym titulom, na základe ktorého sa žalobca domáha tejto škody je podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nezákonné rozhodnutie, ktorým je podľa žalobcu rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007, právoplatné dňa 12. 04. 2007, ktoré bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Žalovaný existenciu nezákonného rozhodnutia nespochybňoval. Žalovaný rovnako ako pri predchádzajúcich dvoch nárokoch (body 26, 27 rozsudku) namietal, že tento nárok si žalobca uplatnil až 16. 02. 2015, kedy požiadal o pripustenie zmeny žaloby, vrátane petitu, alebo až dňa 26. 02. 2015, kedy súd tento návrh na zmenu žaloby pripustil, teda po zákonnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá podľa žalovaného skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Premlčacia lehota skončila 23. 11. 2013 vychádzajúc z toho, že Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3 Obdo 3/2010 - 367 zo dňa 27. 10. 2010 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 329/2006 - 233 zo dňa 22. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2010. Súd má za to, že predmetný nárok (v rovnakej výške a titulom) bol uplatnený žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa 21. 03. 2011, teda v zákonnej trojročnej lehote. Preto súd námietke žalovaného o premlčaní predmetného nároku nevyhovel. Súd v tejto časti žaloby, po argumentácii oboch strán a vykonanom dokazovaní, ustálil, že nárok je dôvodný čo do existencie nezákonného rozhodnutia. Vzhľadom na existenciu nezákonného rozhodnutia a jeho dôsledkov v súkromnom i podnikateľskom živote žalobcu, tak ako to žalobca počas konania uvádzal, má súd za to, že žalobcovi prináleží nemajetková satisfakcia podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z, pretože v

prejednávanom prípade, vzhľadom na zistený skutkový stav, samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobnú žalobcovi nezákonným rozhodnutím. Preto súd v časti žaloby týkajúcej sa predmetného nároku žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 000 eur ako nemajetkovú ujmu, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, a vo zvyšnej časti nároku súd žalobu zamietol.

29. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16. 02. 2015 na zmenu žaloby súd na pojednávaní dňa 26. 02. 2015, pripustil tento návrh na zmenu žaloby i v časti, v ktorej sa žalobca proti žalovanému zaplatenia sumy 1 466, 95 eur. Právnym titulom je rovnaké nezákonné rozhodnutie ako uvedené v bodoch 26, 27, 29 rozsudku. Táto suma podľa žalobcu predstavuje náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody - vyhotovenie písomnej žiadosti zo dňa 21. 03. 2011 adresovanej žalovanému vo výške 287, 14 eur, písomné vyhotovenie doplnenia žiadosti zo dňa 09. 09. 2011 vo výške 287, 14 eur, 2 krát paušálna náhrada po 7, 41 eur, písomná žiadosť z augusta 2012 adresovaná žalovanému vo výške 625, 73 eur (túto žiadosť žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, ani nešpecifikoval, ktorá žiadosť to je), 1 krát paušálna náhrada vo výške 7, 63 eur. Žalovaný namietal v tejto časti žaloby premlčanie predmetného nároku. Mal za to, že premlčacia lehota na uplatnenie takéhoto nároku uplynula po troch rokoch odo dňa doručenia oznámenia stanoviska žalovaného k žiadosti žalobcu o predbežné prejednanie nároku. Toto stanovisko zo dňa 24. 10. 2011 bolo žalobcovi doručené dňa 28. 10. 2011, pričom prvý krát vôbec (titul i výšku) si tento nárok ako náhradu škody žalobca uplatnil až na súde v jeho podaní doručenom súdu dňa 16. 02. 2015, v ktorom práve v tejto časti žiadal o pripustenie zmeny žaloby, ale až dňa 26. 02. 2015, kedy súd na pojednávaní tento návrh na zmenu žaloby pripustil. Žalobca sa k tejto námietke premlčania nevyjadril. Súd má za to, že trojročná premlčacia lehota začala plynúť po dni doručenia listu žalovaného zo dňa 24. 10. 2011, a to dňa 28. 10. 2011 žalobcovi. Keďže si žalobca predmetný nárok uplatnil na súde až pripustením návrhu žalobcu na zmenu žaloby na pojednávaní dňa 26. 02. 2015, teda po trojročnej premlčacej lehote, súd vyhodnotil námietku žalovaného ako dôvodnú a preto žalobu v tejto časti zamietol.

30. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporové poriadku tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).